

OPINIONS DE JOVES AUTORS PREMIATS

▶▶▶

I si de premis n'hi ha massa, també estan mal repartits -i per fer-se'n una idea només cal donar una ullada a la base de dades digital de premis literaris del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. De la mateixa manera que n'hi ha pocs d'assaig o d'història, n'hi ha pocs de teatre. N'hi ha un, però, de calligrafia.

Però és que amb el teatre, hi ha una doble mancança. Perquè aquests premis no acostumen a implicar l'estrena de l'obra. Hi ha el premi Fundació Romea de textos teatrals, que consisteix en la posada en escena de l'obra guanyadora en el teatre Romea, a més que la publiqui Columna, i el premi Per Humor a l'Art, que l'any passat va crear la companyia El Tricicle. Però pràcticament això és tot, si es tracta de premiar el muntatge d'una obra teatral. "En poesia o narrativa, arrisques el cost de, posem, 6.000 euros que pot costar publicar l'obra. Editar-la, és una qüestió de prestigi i té un cost molt menor que muntar una peça de teatre", explica Cavallé, a qui li han estrenat una vuitena d'obres. Però el primer premi de teatre que va guanyar es va representar fa poc, en un muntatge per a una mostra de teatre de Manlleu que no va poder veure.

COM MILLORAR ELS PREMIS

Cavallé, que és cap de gestió cultural a l'Ajuntament de Tarragona, ha moderat un fòrum digital vinculat als premis Ciutat de Tarragona, que convoca l'Ajuntament de Tarragona, el Consorci per a la Normalització Lingüística i Omnium Cultural del Tarragonès. En el fòrum, es van avançar maneres de millorar els premis literaris, des del punt de vista dels autors. Es va proposar que s'establís un diàleg entre els guardonats i finalistes i els membres del jurat, que podrien oferir una crítica dels treballs presentats que serviria de molt a l'escriptor novell. El jove escriptor valencià J.C. Ventura, que va participar en el fòrum, demana: "Que els jurats facin arribar als autors una anàlisi de les seves obres i

Hèctor Bofill va guanyar el premi Pla

Joan Duran recitant a Barcelona

una breu explicació de per què no les han triades".

La manera de fer dels jurats, quan són estables, serveix d'orientació als possibles concursants, a través dels guanyadors de cada any. Però com funciona un jurat un autor normalment no ho descobreix fins que li demanen que en formi part. Perquè hi ha certàmens on, quan es guanya un any, el següent et demanen que facis de jurat. Cavallé té més de 25 experiències com a organitzador i com a jurat de convocatòries. Aquesta experiència és diversa. En un extrem hi ha un premi els organitzadors del qual li van suggerir que, per agilitzar els debats, no calia que es llegís els treballs: no va repetir en aquell premi i li consta que no tenen gaires ganes de veure'l. En l'altre extrem, convocatòries sense cap interferència, amb absoluta professionalitat dels jurats.

Cavallé s'ha trobat amb més casos d'això últim que d'allò primer. Però també recorda que, si es fa un senzill càlcul matemàtic, els números no surten. "La poesia i el teatre, encara, però amb la novel·la t'afecten en la valoració fets com que n'hagis llegit ja dues i la tercera la valoris un dia que

estàs cansat". Per evitar-ho al màxim, recorda que hi ha premis en què les obres arriben al jurat a través d'una comissió lectora. És el cas de dos dels premis Ciutat de Tarragona, el de narrativa Pin i Soler i el de narrativa curta per Internet Tinet. I cal tenir en compte que els Ciutat de Tarragona tenen vuit categories, i en l'última edició s'hi van presentar 377 treballs, un 45 per cent més respecte de l'any 2001.

FINANÇAR EL GUANYADOR

Alguns dels autors d'aquest reportatge tenen una obra en un premi que es donarà aquest dies. Ara bé, tot el que escriuen no ha d'estar dirigit a presentar-s'hi i també han trobat altres vies tant per publicar com per expressar-se: recitals de poesia, col·laboracions en revistes, en catàlegs, en exposicions. I ja està bé, perquè fins i tot en cas de guanyar un premi, no tot surt sempre rodó.

J.C. Ventura (València, 1978) recorda que el primer premi que va guanyar, de narrativa breu a Mislata, el va omplir d'esperances i li va alegrar la butxaca amb 75.000 pessetes "que havien estat les més dolçament guanyades de la meua vida". Però quan, un any des-

prés, el seu conte va ser publicat dins d'un recull de tirada petita, "la correcció lingüística havia estat horrible i un paràgraf sencer havia desaparegut". Quan va demanar explicacions, ningú no li va fer gaire cas. Un any més tard i superada la crisi inicial, va guanyar un premi universitari modest -del qual després no va saber res més- i, posteriorment, li van atorgar el premi Vicent Andrés Estellés de poesia juvenil de Burjassot, les 100.000 pessetes del qual li arribaren de seguida, però ja no ha tornat a saber res dels seus escrits: ni si han estat publicats, ni si en té els drets, ni si pot presentar el recull en un altre certamen... res.

L'any passat, Ventura va quedar finalista al concurs de narrativa Tinet. Ser finalista li donava dret a publicar el seu relat amb el guanyador i la resta de finalistes. L'edició era excellent i el tracte de l'editorial, Edicions Cossetània, va ser molt correcte: el van convidar a la presentació -la carta li va arribar amb dues setmanes de retard- i li van enviar tres exemplars del recull. Però amb la circular se l'informava de la possibilitat d'adquirir tots els exemplars que volgués amb un

33 per cent de descompte sobre el preu de venda al mercat. "T'ho venen a preu de llibreria. I vet aquí la trampa: se suposa que publicar per primer cop, i potser en una edició maca, és motiu d'orgull per a qualsevol autor novell, que voldrà tenir uns quants exemplars per regalar a amics i familiars. Doncs bé, si cada finalista adquireix una mitjana de deu exemplars a 6 euros l'exemplar, el preu de tirada l'han pagat els finalistes i només hi ha sortit guanyant l'editorial i l'autor premiat", recorda aquest jove redactor de TVE, on treballa en una *reality show*, i que malgrat tot ara està pendent del veredict de d'un jurat local i es proposa enviar a altres premis petits tota la seva narrativa... per treure-se-la de sobre.

PUBLICAR PAGANT...

També hi ha autors a qui aquesta mena de premis per a les editorials, que Umberto Eco ja apunta a *El pèndol de Foucault*, els proven. És el cas d'Anna Lacruz (Barcelona, 1973), que el 2001 es va presentar a la primera edició del premi que convoca la revista de Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor *La Veu d'en Pelideu* i el va guanyar. L'any següent va treure el poemari *Vivir* a través d'un premi que no va guanyar ningú, perquè s'hi havia presentat poca gent, entre els quals, ella. El donava Edicions del Carro del Sol i li van trucar per veure si, pagant, el volia publicar. Hi havia un risc i el va córrer i va guanyar: va posar unes 130.000 pessetes per 200 llibres, i les va recuperar. Li calia, perquè viu pel seu compte fent feines diverses. Podia esperar que l'editorial li distribuís els llibres o mirar de fer ella mateixa la feina. Va preferir espavilar-se i entre la família, els amics, coneguts i l'Ajuntament de Sant Antoni, que es va quedar vint-i-cinc exemplars, va buidar la caixa de llibres. Va fer un recital al Barrock de Sant Antoni, que també la va ajudar a vendre. "Per posar-los en llibreria on no em coneix ningú, vaig preferir fer una festa".

▶▶▶

Sant Jordi
2003

signatures de llibres als establiments Abacus

Avui dia de Sant Jordi

Abacus Balmaes

A les 12 hores
Joan F. Mira

A les 16 hores
Jorge Bucay
Asha Miró

A les 17 hores
Fernando Savater
Joan Francesc Delgado

A les 19 hores
Marta Molas, José Mari Bakero
i Sònia Guirado
Pere Darder
Manuel Rivas

Abacus Urquinaona

A les 17 hores
Cristina Losantos
(Es farà també una sessió de dibuix infantil)
Vicky Sherpa
Carmen Alborch

BARCELONA
Abacus Balmaes
Balmaes, 163

Abacus Urquinaona
Ausias Marc, 16

A les 18 hores
Miquel Desclot
Carme Solé
Jesús Moncada

LLEIDA
Abacus Lleida
Rambla d'Aragó, 14

902 303 302
Telèfon de consulta,
de 9 h a 21 h

Abacus Lleida

A les 18 hores
Sílvia Ferrandis
Pep Coll
Francesc Puigpelat
Pere Rovira

Abacus
cooperativa